

ELHUNYT SZAKTUDÓSOK.

DR. ABICH HERMANN született 1806-ban december 11-én Berlinben, hol tanéveit végzvéen doktorrá avattatott. Tudományos érdeklődése először is Szicília és Olaszországba vezette, honnét visszatérve a dorpati egyetemen lett a mineralogia rendes tanára. Később nagy tudományos képzettséggel tette meg utazását a Kaukazuson, Arménián és Éjszak-Perzsián keresztül.

Első munkáját 1837-ben a Vezuvról és Etnáról írta, ezt követte 1841-ben a «Vulkanische Bildungen» czimű. Monumentális és alapos ismereteit híven jellemző munkája «*Geologische Forschungen in den kaukasischen Ländern*» czimmal indult meg, mely munka 1-ső részét «*Geologie von Daghestan*» 1862-ben nyomatta ki. Ezen utazásának eredménye még «*Vergleichende geol. Grundzüge der kaukasischen, armenischen und nordpersischen Gebirge*. St. Petersburg 1858. — Midőn dr. SCHAFARZIK FERENCZ f. é. június havában kaukazusi útjára készült, a tapasztalt és nagynevű geologust bécsi otthonában meglátogatta s ime már 1886 július 1-én. 80 éves korában elragadta a tudományos munkakörből a halál.

BUSK GEORGE 1807-ben született. Orvosi tanulmányokat végzvéen, egy tengerész-kórház chirurgusává neveztetett ki. 1857 után ezen állásáról lemondott és tudományos munkálkodáshoz fogott.

Kitünő éles szemű megfigyelő lévén, különösen infuzoriák, hydroidák és az alsóbb rendű férgek vizsgálatával foglalkozott. Zoologiai tanulmányain kívül azonban a «Palæontographical Society» részére a Cragban (pliocén) előforduló fosszil polyzoák monografiáját is megírta, még pedig kitünő szakismerettel. Megemlékezhetünk még egyéb palæontologiai tanulmányairól is. Nevezetesen megfigyeléseket tett az ős medvék fogazatán és foglalkozott az *Ursus ferox* és *Ursus priscus*-sal különösen. Korán lett a «Royal Society» tagja és a «Microscopical and Anthropological Society» elnöke; a «Linnean Society» zoologiai titkára volt. Meghalt Londonban 1886 augusztus havában mint 78 éves aggastyán.

EHRlich FRANZ CARL, császári tanácsos, a linzi «Francisco-Carolinum Museum» custosa; született 1808-ban november 5-én Welsben s meghalt Linzben 1886 április 23-án.

Egész életét szülőföldje Felső-Ausztria geologiai tanulmányozásának szentelte. Midőn boldogult János főherczeg protektorátusa alatt a felső-ausztriai, salzburgi és steiermarki alpesek szakszerű geologiai áttanulmányozása megindult; EHRlich a felső-ausztriai salzburgi osztály felvételéhez neveztetett ki bányabiztosnak. Ezen nevezetes munkánál vele együtt dolgoztak L. von BUCH, PARTSCH, W. HAIDINGER, FRANZ von HAUER és v. MORLET. 1850-ben az alsó-ausztriai alpesek felvételénél volt fontos szerepe. EHRlich, különösen szülőföldjének geologiai viszonyaira vonatkozólag publikált igen sokat s az osztrák geologusok méltán gyászolják benne egyik munkás nestorukat.

KALCHBRENNER KÁROLY, a magyar tudományos életnek egy érdemekben megőszült alakja, 1886 június 5-én hosszas szenvedés után Szepes-Olasziban elhunyt.

KALCHBRENNER KÁROLY 1807-ben született Petőfalván Sopronmegyében. Atyja evangélikus lelkész volt s fiát gondos nevelésben részesíté. A tehetséges ifju édes

apja pályáját követendő, Sopronban, majd Hallében fejezte be theologiai tanulmányait és 1832-ben Szepes-Olaszi lelkésze lett. Mint lelkész 1839-ben kezdett a botanikával foglalkozni s e téren különösen mint mykologus, tekintélyes nevet vívott ki magának a külföldön is. Közlönyünk ezen rovatában azért emlékezünk meg különösen jeles botanikusunkról, mert társulatunk iglói vándorgyűlésén 1872-ben a *Zoophycus giganteusról* (fossil alga?) tartott értekezést, a mely azután közte és HAZSLINSZKY FRIGYES eperjesi tanár között rövid és eredménytelen eszmecserére adott alkalmat. (Földtani Közlöny 1873, pag. 40—44; 176.)

DR. WILLIAM KING, a galway-i (Irland) királyi kollegium rendes tanára, meghalt 78 éves korában 1886 június 23-án.

KING ezen tudományos intézetnek alapításától 1849-től kezdve 1883-ig mint a geologia és mineralogia rendes tanára nagy szorgalommal és tudománya iránti szeretettel működött. 1883-ban bénulás következtében kénytelen volt megválni tanszékétől. A geologia különböző ágaival foglalkozott tüzetesebben s számos munkája tanuskodik alapos szakismereteiről.

OTTMER EDUARD JULIUS OTTO; született 1846-ban aug. 27-én Braunschweigban; ABICH unokaöccse volt. 1872-ben a braunschweigi Polytechnicum (Collegium Carolinum) tanára lett és a mineralogiát-geológiát adta elő. Részletes tanulmányokat tett a Szt.-Gotthard alagút fúrásánál és egy nagyobb tudományos utazást végzett Angolországban. Különösen mint szorgalmas és jó tanár tűnt ki, a ki tanítványai-val igen sokat foglalkozott. A braunschweigi természettudományi társulat ülésén számos tudományos előadást tartott, melyekből egy sorozat «*Einst*» címmel külön kiadásban is megjelent. Beteges, gyöngye testalkatú ember volt. Meghalt 1886 május 13-án.

DR. PFAFF FRIEDRICH Németország egyik leghíresebb geologusa, Erlangenben 1886 július 15-én 62 éves korában meghalt. (Pfaffal még bővebben foglalkozunk.)

CHARLES UPHAM SHEPORD amerikai tanár és geologus, ki különösen meteoritokkal foglalkozott, meghalt *Charlestonban* (S. C.) 1886 május 1-én.